

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2018, în privința inculpatului

Tverdohlebov Oleg.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 13.02.2017 – 19.07.2017,
instanța de apel: 29.08.2017 – 06.12.2018,
instanța de recurs: 28.01.2019 – 27.02.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 19 iulie 2017, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Tverdohleb Oleg a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 4 luni închisoare și în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal la 1 an și 4 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai gravă, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 4 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități ce țin de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor pe un termen de 2 ani, de la reținere.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului 1020 lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei.

2. Instanța de fond a constatat că la 10 decembrie 2016, aproximativ ora 11.00, inculpatul Tverdohleb Oleg, aflându-se pe teritoriul Școlii nr.3 din str. Cetatea Albă 168, mun. Chișinău, urmărind scopul păstrării ilegale a substanțelor narcotice și drogurilor, a păstrat ilegal asupra sa 10 pachetele de tip „zipp-lock”, în care se afla substanță narcotică „marijuana”.

Conform raportului de constatare de expertiză nr. 34/12/1-R-50 din 05.01.2017, masa vegetală uscată și mărunțită din zece pachetele de tip „zipp-lock” din ambalajul nr. 2, ridicată de la Tverdohleb Oleg, reprezintă marijuană, care se atribuie la substanțe narcotice. Cantitatea substanței narcotice marijuană uscată constituie în total 16,237 g (1,370g + 1,157g + 1,135g + 1,708g + 1,553g + 1,518g + 3,535g + 1,171g + 1,348g + 1,742g) și, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului, nr. 1088 din 05.10.2004, se atribuie la categoria substanțelor narcotice și constituie proporții mari, fără scop de înstrăinare.

Tot el, la 13 noiembrie 2016, aproximativ ora 09.20, a fost observat de către echipajul de poliție BRO al DP a mun. Chișinău, având un comportament suspect. Fiind transportat ulterior cu automobilul „Dacia Logan”, n/î MAI xx, a echipajului special 902, la IP Botanica, mun. Chișinău, situându-se pe bancheta din spate a automobilului nominalizat, a aruncat jos la podea 5 pachetele de tip „zipp-lock”, cu o masă vegetală uscată, mărunțită, de culoare cafeniu-verzuie cu miros specific înțepător, iar ulterior acesta a mai predat benevol un pachetel de tip „zipp-lock”, cu substanța descrisă mai sus, ofițerului de urmărire penală.

Conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-7516 din 30.12.2016, masa vegetală uscată și mărunțită, de culoare verde prezentată la examinare în șase pachetele din polietilenă de tip zipp-lock, ridicată la 13.12.2016 de la Tverdohleb Oleg în cadrul procesului verbal de ridicare și a procesului verbal de cercetare la fața locului, reprezintă marijuană, care se atribuie la categoria substanțelor narcotice. Cantitatea substanței narcotice, marijuană materie uscată constituie în total 12,04g (1,62g + 1,26g + 1,73g + 2,01g + 1,90g + 3,52g), ce conform Hotărârii Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004, se atribuie la categoria substanțelor narcotice și constituie proporții mari, fără scop de înstrăinare.

Instanța a reținut că probele administrate dovedesc vinovăția inculpatului și i-a încadrat acțiunile în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, ca păstrarea drogurilor, fără scop de înstrăinare, în proporții mari, *pe teritoriul unei instituții de învățământ* și în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca păstrarea drogurilor în proporții mari, fără scop de înstrăinare.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 76, 77 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară și una mai puțin gravă, care se pedepsesc cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore sau închisoare de până la 1 an, și respectiv cu închisoare de până la 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, că a recunoscut vinovăția pe deplin și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, s-a căit sincer, nu are antecedente penale, că lipsesc circumstanțe agravante, concluzionând că urmează a-i fi aplicată o pedeapsă sub formă de

închisoare, pe ambele capete de acuzare, raportată la prescripțiile din art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Apelantul a invocat că instanța nu a ținut cont că cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, în condițiile art. 364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, că a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunilor incriminate, se căiește sincer de faptele săvârșite, a conștientizat efectele prejudiciabile ale acțiunilor sale, anterior nu a fost judecat, are loc permanent de trai, duce un mod de viață ordonat, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, este angajat neoficial în câmpul muncii, de circumstanța atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, de comportamentul post - infracțional, că din start a manifestat o atitudine sinceră, cooperantă cu organul de urmărire penală, a dat depoziții veridice despre circumstanțele cauzei, nu a întreprins măsuri de a se eschiva sau de a perturba desfășurarea normală a urmăririi penale, de lipsa circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 Cod penal, astfel fiindu-i aplicată o pedeapsă prea aspră.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2018, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Tverdohleb Oleg a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 de ore și în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 de ore.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei în mărime de 1020 lei a fost respinsă.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că pe ambele epizoade prin acțiunile sale intenționate, inculpatul a săvârșit păstrarea drogurilor, în proporții mari și fără scop de înstrăinare, adică infracțiuni, prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

Prima instanță în cadrul ședinței preliminare și nici până la începerea cercetării judecătorești, nu a concretizat dacă inculpatul solicită ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Or, din declarațiile date în ședința instanței de apel, inculpatul nu a recunoscut totalmente probele și faptele prezentate ultimului, având și careva obiecții, din care considerente, judecarea cauzei în ordine de apel urmează a fi efectuată în procedură generală.

Astfel, materialul probator dovedește indubitabil faptul că, inculpatul pe episodul din 10.12.2016 a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, adică păstrarea drogurilor, în proporții mari și fără scop de înstrăinare, iar pe

epizodul din 13 noiembrie 2016, a săvârșit păstrarea drogurilor, în proporții mari și fără scop de înstrăinare, fără semnul calificativ „*pe teritoriul instituției de învățământ*”.

Or, din cercetarea materialelor dosarului precum și din declarațiile martorilor la caz, Școala nr. 3 de pe str. Cetatea Albă 168, mun. Chișinău, nu este instituție de învățământ, deoarece, potrivit Dispoziției Primăriei mun. Chișinău, aceasta a fost suspendată începând cu 24.09.2012, activitatea Gimnaziului nr.3 din sectorul Botanica, bd. Cetatea Albă, 168, fiind transferat în componența Liceului Teoretic „Mircea cel Bătrîn” din sectorul Botanica, str. Sarmisegetusa 39, iar edificiul Gimnaziului nr.3 se consevează (f.d.186).

Prin urmare, acțiunile inculpatului pe acest capăt de acuzare nu pot fi calificate în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, ca săvârșirea infracțiunii pe teritoriul instituției de învățământ. Or, Școala nr. 3 din str. Cetatea Albă 168, mun. Chișinău nu este în prezent o organizație de stat care să desfășoare activitatea social organizată de instruire și de educare a tinerei generații, pe motiv că activitatea ei a fost suspendată, iar clădirea este conservată potrivit Dispoziției Primăriei mun. Chișinău începând cu data de 24.09.2012.

În ședința instanței de apel inculpatul a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Deși prima instanță a constatat că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială, să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială, nejustificat a aplicat acestuia o pedeapsă cu închisoare.

Așa dar, la stabilirea pedepsei, ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele ce atenuază răspunderea, ca căința sinceră, de lipsa celor ce agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei lui precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, inculpatului urmează a-i fi aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

Totodată, urmează a fi respinsă solicitarea procurorului referitor la încasarea cheltuielilor de judecată, or, cheltuielile pentru efectuarea expertizei pe prezenta cauză, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc săvârșirea infracțiunii și identificarea făptuitorului, pentru aducerea învinuirii de stat.

Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca niciun infractor să nu rămână nepedepsit.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că prin cumulul de probe administrate s-a dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, care ulterior au fost apreciate în mod general, ba chiar vădit tendențios puse la baza hotărârii de recalificare a acțiunilor inculpatului.

Astfel, caracterul verosimil al învinuirii imputate lui Tverdohleb O. în comiterea infracțiunii prevăzute de *art. 217 alin. (2) lit. e) Cod penal*, se probează prin circumstanțele de fapt constatate.

Însăși instanța de apel a reținut în sarcina inculpatului fapta de păstrare a substanțelor narcotice la 10.12.2016, aflându-se pe teritoriul școlii nr.3 din str. Cetatea Albă 168, mun. Chișinău, astfel că neargumentat a reîncadrat acțiunile conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

Din circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în coraport cu probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele de fond, care coroborează între ele, evident și incontestabil rezultă că, în acțiunile inculpatului există elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, iar instanța de apel incorect a reîncadrat aceste acțiuni în baza art. 217 alin. (2) Cod penal.

Prin cumulul de probe cercetate, vina inculpatului este dovedită anume în săvârșirea infracțiunii prevăzute de *art. 217 alin. (2) lit. e) Cod penal*, ca păstrarea drogurilor, săvârșită fără scop de înstrăinare, în proporții mari, *pe teritoriul unei instituții de învățământ*.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, încadrarea juridică a acțiunilor lui infracționale și pedeapsa aplicată acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorului Starî V. că școala nr. 3 nu mai activează, dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 642-d din 19.08.2013, privind suspendarea activității Gimnaziului nr.3 din str. Cetatea Albă 168 începând cu 24.09.2012, cu transferarea lui în componența Liceului Teoretic „Mircea cel Bătrân” din str. Sarmizegetusa 39, și cu conservarea edificiilor, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală,

din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, acestea demonstrând cu concludență că inculpatul a săvârșit pe ambele capete de acuzare infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, ca păstrarea drogurilor, în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Or, soluția instanței de apel privind respingerea cererii încasării din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, cât și aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, nu sunt criticate în niciun fel de recurent în recursul declarat (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedepsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Deci, pedepsa stabilită de instanța de apel a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod evident, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2018, în privința inculpatului Tverdohlebov Oleg Nicolai, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 27 martie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun